

CÁCH VÁC THÁNH GIÁ?

Ngắm thứ Tư trong mâu nhiệm Năm sự thương của chuỗi Mân Côi :
“Thứ bốn Đức Chúa Giêsu vác cây thánh giá ta hãy xin cho được vác thánh giá theo chân Chúa”. Xin kể hầu bạn một câu chuyện rất nhỏ:

Có hai người đàn ông đi làm công cách nhà khá xa. Được trả công bằng một bao chứa đầy thực phẩm cho mỗi người. Xong công việc, chiều đang đến, hai người khệ nệ vác bao thức ăn trở về nhà.

Vì bao thức ăn của mỗi người nặng trĩch nên vác đi cứ được một quãng ngắn là đuối sức phải ngồi xuống nghỉ mệt. Người đàn ông thứ nhất vừa vác vừa rên rĩ, thở than, cầu nhàu chủ trại sao không trả công bằng tiền mà trả chỉ bằng ngô, khoai, gạo, bánh để vác nặng nề cực nhọc thế này; càng nghĩ càng tức... bao thức ăn càng trở nên nặng dần. Người đàn ông thứ hai thì tỉnh rụi, vừa vác vừa miệng vui vì tính ra chủ trại đã trả công hậu hỉ, rằng trả như thế này về đến nhà là có gạo ngay cho bà xã nấu cơm, có bánh ngay cho lũ trẻ vui chơi, còn ngô khoai cất để ăn dần; nghĩ vậy nên người đàn ông thứ hai vui vẻ, có lúc vừa huýt sáo vừa vác, cảm thấy bao thức ăn chẳng nặng chi.

Hai bao thức ăn nặng bằng nhau, quãng đường mỗi người phải đi bằng nhau, sức khỏe hai người như nhau, nhưng cách cảm thấy thì khác nhau khiến tâm trạng khác nhau và cảm thấy sức nặng khác nhau.

Xưa nay Giáo hội dạy mỗi người có thánh giá riêng, thánh giá là việc bốn phận, là mọi thứ lao lung trong cuộc đời... nhưng nếu vui vẻ vác, thánh giá sẽ không nặng. Giống nhau là ai cũng có thánh giá, khác nhau là cách vác thánh giá của mỗi người. Hai người trộm ở hai bên Chúa Cứu Thế trên đồi Calvê xưa giống nhau số phận, sự đón đau của hình phạt, nhưng khác nhau cách chịu án phạt... để cuối cùng lãnh hậu kết tương phản ra sao chúng ta ai cũng biết.